

Întrebările preliminare

Articolul 102 TFUE, în mod individual sau în coroborare cu articolul 16 din Directiva 2014/26/UE ⁽¹⁾ [a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014] „privind gestiunea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizare online pe piața internă”, trebuie interpretat în sensul că există un abuz de poziție dominantă dacă o societate de gestiune a drepturilor de autor care are un monopol *de facto* într-un stat membru impune organizatorilor de evenimente muzicale, pentru dreptul de comunicare către public a operelor muzicale, un sistem de remunerație bazat, printre altele, pe cifra de afaceri,

- 1) care folosește un tarif forfetar în tranșe, în locul unui tarif care să țină cont de cota exactă (calculată cu ajutorul soluțiilor tehnice avansate) a repertoriului protejat de societatea de gestiune din muzica difuzată în timpul evenimentului?
- 2) care leagă taxele de licență de elemente externe precum prețul de acces, prețul pentru consumații, bugetul artistic pentru interpreți sau executanți și bugetul pentru alte elemente, precum decorul?

⁽¹⁾ JO 2014, L 84, p. 72.

Acțiune introdusă la 16 mai 2019 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-384/19)

(2019/C 270/20)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Manhaeve și E. Sanfrutos Cano, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Constatarea încălcării de către Regatul Spaniei a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 7 alineatele (1) și (5) și al articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2007/60/CE ⁽¹⁾, în ceea ce privește districtele hidrografice ES120 Gran Canaria; ES122 Fuerteventura; ES123 Lanzarote; ES124 Tenerife; ES125 La Palma; ES126 La Gomera și ES127 El Hierro.
- constatarea neîndeplinirii de către Regatul Spaniei a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 10 alineatele (1) și (2) din Directiva 2007/60/CE în ceea ce privește districtele hidrografice ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura și ES125 La Palma.
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Din informațiile furnizate de autoritățile spaniole rezultă că Regatul Spaniei nu a întocmit, completat și publicat până la termenul din 22 decembrie 2015 prevăzut de directivă, planurile de gestionare a riscului de inundații pentru districtele hidrografice ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura, ES123 Lanzarote, ES124 Tenerife, ES125 La Palma, ES126 La Gomera și ES127 El Hierro. Comisia nici nu a primit o copie a acestor planuri, astfel cum prevede articolul 15 alineatul (1) din directivă.

Pe de altă parte, în trei districte hidrografice — ES120 Gran Canaria; ES122 Fuerteventura și ES125 La Palma — încă nu a avut loc faza informării și a consultării sau în orice caz nu a fost finalizată. În consecință, Comisia consideră că Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile în conformitate cu articolul 10 alineatele (1) și (2) din Directiva 2007/60/CE în ceea ce privește aceste trei districte hidrografice.

(¹) Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații (JO 2007, L 288, p. 27).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Belgia) la 17 mai 2019 — RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel/Vlaams Gewest

(Cauza C-387/19)

(2019/C 270/21)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamante: RTS infra BVBA, Aannemingsbedrijf Norré-Behaegel

Pârâtă: Vlaams Gewest

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile prevăzute la articolul 57 alineatul (4) [literele] (c) și (g) coroborat cu alineatele (6) și (7) din Directiva 2014/24/UE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE trebuie interpretate în sensul că acestea se opun aplicării unei prevederi care obligă operatorul economic să facă dovada, din proprie inițiativă, a măsurilor pe care operatorul economic le-a luat pentru a-și demonstra fiabilitatea?
- 2) În caz afirmativ, dispozițiile prevăzute la articolul 57 alineatul (4) [literele] (c) și (g) coroborat cu alineatele (6) și (7) din [Directiva 2014/24], astfel interpretate, au efect direct?

(¹) JO 2014, L 94, p. 65.